

नेयः सहि नाहितोयः । इति नैषधं ॥

अद्वैतः, चि, (द्विधाभेदमितः प्राप्तः । द्वित् + स्तार्थे)
अयं न द्वैतः । द्वितीयरहितः । एकः । यथा,—
यदद्वैतं ब्रह्मोपनिषदि तदप्यस्य तनुभा । इति
श्रीचैतन्यचरितामृतं ॥

अद्वैतः, पुं, (द्विधाभेदमितः प्राप्तः ततोयावत्, प्रज्ञा-
दित्वात् स्तार्थे अयं ततोभिन्नः नञ्समासः ।) द्वैत-
रहितः विष्णुः । यथा,—

“विष्णुमानन्दमद्वैतं विज्ञानं सर्वज्ञं प्रभुं ।
प्रथमामि सदा भग्या चेतसा हृदयालयं ॥”

इति गारुडे २३८ अध्यायः ॥ ॥ शिवावतार-
विशेषः । यथा,—

“निव्यानन्दो भक्तरूपो ब्रजे यः श्रीहृत्लायुधः ।
भक्तावतार आचार्योऽद्वैतो यः श्रीसदाशिवः ॥”

तत्पित्रादिविवरणं यथा,—

“महादेवस्य मित्रं यः कुबेरो गुह्यकेश्वरः ।
कुबेरप्रखितः सोऽयं जनकोऽस्य विदांवरः ॥
पुरा कुबेरः कैलासे सिध्यसाध्यनिषेविते ।
जजाप परमं मन्त्रं श्रैवं श्रीशिववल्गुभः ॥
ततो द्यालुर्भगवान् वरं वृषिवति सोऽब्रवीत् ।
ततः कुबेरो वरयामास त्वं मे सुतो भव ॥
प्रार्थितस्तेन देवेशो वरदेशः सदाशिवः ।
जन्मजन्मान्तरे पुत्र प्राप्स्यामि पुत्रतां तव ॥
इति प्राप्य वरं कथं कियन्तं कालमास्थितः ।
कार्यादीश्वरशात् सोऽद्याद्वैतस्य जनकोऽभवत् ॥
योगमाया भगवती मृद्विणी तस्य साम्भतं ।
सीतारूपेणावतीर्णा श्रीनाम्नी तत्प्रकाशतः ॥
तस्य पुत्रोऽप्युत्तानन्दः ह्यथ चैतन्यवल्गुभः ।
श्रीमत्पण्डितगोस्वामिभिर्प्राथम्येन इति श्रुतं ॥
यः कार्तिकेयः प्रागासीदिति जल्पन्ति केचन” ॥

इति गौरगणोद्देशदीपिका ॥

अद्वैतवादी, [न्] चि, (अद्वैतं “चिदेव सत्त्वं नान्यत्
किञ्चिन्” इति वदति, अद्वैत + वद् + चिनि उप-
पदसमासः ।) एकब्रह्मवादी । तस्य मतं यथा,—
ब्रह्मैव सत्त्वं प्रत्यक्षादिसिद्धं विश्वं ब्रह्मणि आरो-
पितं । यथा रज्जुः रज्जुस्वरूपाज्ञानात् सर्पवत्
प्रतिभाति । तथा ब्रह्मस्वरूपाज्ञानात् विश्वं
वस्तुवत् प्रतिभाति प्रकृतिर्ज्जीवश्चापि पर्यवसाने
ब्रह्मैव ब्रह्मान्यत् सदस्तु नान्ति । अत्र प्रमाद्यं
शारीरिकसूत्रस्य शङ्कराचार्यकृतभाष्यतट्टीकाक-
ल्पतरुभाष्यप्रभादि ॥

अधः [स्] व्य, (अधरस्य अधादेशः ततः अस्चि) ।
तलं । नीचं । अधोभागः । यथा,—
“लोकानुपस्थुपर्यास्तेऽधोऽधोऽध्वधि च माधवः” ।
इति वेपथेयः । पातालं । योनिः । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥

अधःपृथ्वी, स्त्री, (अधः अधोमुलं पृथ्वीं यस्याः ।
अधम् + पृथ्वी + डीप् ।) गोजिज्ञा । इति राज-
निर्घण्टः ॥ तृणविशेषः । हेटाज्जनी । चौर-
खडिका । भट्टइ इति भाषा । तत्पर्यायः । अवाक्-
पृथ्वी २ मङ्गल्या ३ अमरपृथ्वीका ४ । इति रत्न-
माणा ॥

अधःक्षितः, चि, (अधः अधोभागे क्षिप्तः पतितः ।)
अधस्तत्त्ववस्तु । इति जटाधरः ॥

अधमः, चि, (अध पालने + अध, वस्य धादेशः ।)
न्यूनः । निन्दितः । अपकृतः । तत्पर्यायः । निरुद्धः २
प्रतिकृतः ३ अर्था ४ रेफः ५ यायाः ६ अवमः ७
कुम्भितः ८ अवयवः ९ कुपूयः १० खेटः ११ गर्ह्यः १२
अगकः १३ । इत्यमरः ॥ रेफः १४ अरमः १५
आलकः १६ अनकः १७ । इति तट्टीका ॥ (या-
च्वा मोघा वरमधिगुणे नाधमे लब्धकामा । इति
मेघदूते) ॥

अधमः, पुं, (अध पालने + अध, वस्य धादेशः ।) उप-
पतिभेदः । तस्य लक्षणं । भयदयालज्जाशून्यत्वं ।
कामक्रीडाविषये कर्त्तव्याकर्त्तव्याविचारकत्वञ्च ।
इति रसमञ्जरी ॥

अधमभृतकः, चि, (अधम + भृ + क्त + स्तार्थे कन् ।)
(अधमः । निरुद्धः । भृतकः । भृत्यः ।) अधम-
भृत्यः । नीचदासः । दौवारिकभारवाहकादयः ॥

अधमर्ण्य, चि, (अधम + ऋण्य ऋण्यविषये अवश्य
देयविषये अधमः निन्दितः राजदन्तादित्वात्
परनिपातः । वा अधमं ऋणमवश्यदेयत्वेन विद्यते
यस्य ।) ऋण्यद्वेषी । ऋण्यी । इत्यमरः ॥ खा-
तक इति भाषा ।

(“अधमर्ण्यार्थसिद्धार्थसुत्तमर्णेन चोदितः ।

दापयेत् धनिकस्यार्थमधमर्ण्यत् विभावितं ॥

अपङ्गवेऽधमर्ण्यस्य देहीत्युक्तस्य संसदि ।

अभियोक्ता दिग्देश्यं करणं वान्यदुद्दिशेत्” ॥

इति मनुः ।) ॥

अधमर्णिकः, चि, (अधममवश्यदेयत्वेन निन्दितं
ऋण्यं । तदेव दाढत्वेन विद्यते अस्य । अधमर्ण्यं +
अत इनिठनाविति ठन् । तस्य इक ।) अधमर्ण्यः ।
यथा,—

“ग्रहीतानुक्रमाद्दाप्यो धनिनामधमर्णिकः ।

दत्त्वा तु ब्राह्मणायैव नृपतेस्तदनन्तरं” ॥

इति मिताक्षरा ॥

(“ये यैरुपायैरर्थं स्वं प्राप्नुयादुत्तमर्णिकः ।

तैस्तेरुपायैः संयच्छ दापयेदधमर्णिकं” ॥

इति मनुः ।) ॥

अधमा, स्त्री, (अधम + स्त्रियं टाप् ।) सीयाद्यन्त-
र्गतनायिकाभेदः । अस्या लक्षणं । हितकारि-
प्रियतमे अहितकारित्वं । अस्याः क्रिया अधमा ।
अस्या निष्कारणकोपत्वात् चण्डीति नाम । इति
रसमञ्जरी ॥

अधमाङ्ग, स्त्री, (अधमम् अङ्गं कर्मधारयः ।)
पादः । चरणः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

अधरं, स्त्री पुं, (न ध्रियते कामुकस्य धैर्यं न तिलति
यत्र, न + धृ + ण्सि संज्ञायां घः प्रायेणेति
अधिकरणे घः ।) स्मरागारं । रतिगृहं । योनि-
रिति यावत् । इति शब्दरत्नावली त्रिकाण्ड-
शेषः ॥

अधरः, पुं, (न ध्रियतेऽसौ धृ + अच् ततो नञ्-
समासः ।) सुखावयवविशेषः । नावा ठौंठ । इति
भाषा । ओष्ठः । उपर ठौंठ । इति भाषा । तयोः

पर्यायः । रदनच्छदः २ दशनवासः ३ । इत्यमरः ॥
परं तु द्वयोरपि ओष्ठाधरप्रयोगः यथा । रदन-
च्छदौ दशनवाससौ उभयत्र वर्त्तते तथा ओष्ठा-
धरावपि उभयत्रेति नयनानन्दः ॥ रायसुकुटो-
ऽप्याह उपरिवर्त्तो अधोवर्त्तो च ओष्ठः अधरो-
ऽप्येवं । पुरुषस्य रक्ताधरः प्रशस्तः । यथा,—
“पाणिपादतलौ रक्तौ नेत्रान्तरनखानि च ।
तालुकौऽधरजिह्वा च सप्त रक्तं प्रशस्यते ॥”

स्त्रियास्तु यथा,—

“पाटलावर्तुलः खिगधौ रोलाभूषितमध्यभूः ।
सौमन्तिनीनामधरो राज्ञां चैव प्रिया भवेत् ॥
श्यामः स्थूलोऽधरोऽरुः स्यात् वैद्यक्यकलहप्रदः ।
मङ्गलो मत्तकाशिन्याश्चोत्तरोऽरुः सुभोगदः ॥”

इति सामुद्रिकं ॥

अधरः, चि, (न धरः नञ्समासः । नीचः ।) अधः ।
तलं । हीनः । अपकृतः । इति मेदिनी ॥ हीन-
वादी । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा शाकुन्तले)
पिबसि रतिसर्वस्वमधरं ।) ॥

अधरतः, व्य, [स्] (अधर + तसिन् प्रथमापञ्चमीसप्त-
म्यर्थेऽतौ ।) अधस्तात् । अधोभागः । इति
हलायुधः ॥

अधरमधु, स्त्री, (अधरस्य मधु षष्ठीतत् ।) वज्रासवः ।
अधरामृतं । अधररसः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अधरस्तात् व्य, अधरतः । इति हलायुधः ॥

अधरस्तात् व्य, (अधर + अस्ताति विकल्पे अधरस्य
अधादेशः ।) अधस्तात् । अधरात् । दिग्वाचक-
शब्दात् दिग्देशकालवाच्ये प्रथमापञ्चमीसप्तमीनां
स्थाने तात् प्रत्ययोभवति । इति व्याकरणं ॥

अधरा, स्त्री, (न धरा नञ्समासः ।) अधोदिक् ।
इति व्याकरणं ॥ नीचा । यथा । अधराय कृता
ययैव सा । इति नैषधं ॥

अधरात् व्य, अधरतः । अधरेण । अधरस्तात् ।
इत्यमरटीका ॥

अधरामृतं, स्त्री, (अधरस्य अमृतम् ।) अधरसुधा ।
यथा,—

“सिञ्चाङ्ग नखदधरामृतपूरकेण
हासावलोकाकलगीतजहृच्छ्याग्निं ।

नो चेदयं विरहजागन्तुपयुक्तदेहा
ध्यानेन याम पदयोः पदवीं सखे ते ॥”

इति श्रीभागवते १० स्कन्धे २६ अध्यायः ॥

अधरीणः, चि, (अधरःकृतः तिरस्कृतः अधर +
ख तस्य ईन ।) धिक्कृतः । तिरस्कृतः । इति
जटाधरः ॥

अधरेण व्य, (अधरे देशे अधरस्यां दिशि वा
अधर + एनम् ।) अधोदिग्देशकालः । अधो-
दिग्देशकाले । इति व्याकरणं ॥

अधरेद्यु, [स्] व्य, (अधरे परे दिवसे अधर +
द्युस् ।) अधरदिवसः । परदिनं । इति शब्द-
रत्नावली ॥

अधर्मः, पुं, (ध्रियतेऽनेन धृ + मनिन् ततो नञ्-
समासः, नञ्च विरोधार्थः ।) धर्मविरोधी । स
तु ब्रह्मणः प्रस्थाज्जातः । इति श्रीभागवतं ॥ पापं ।